

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້
ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ

ມາດຕະຖານຟາມລ້ຽງໝູ ຂອງ ສປປ ລາວ

ລະຫັດມາດຕະຖານ : ມກປ-ລປ-2018-00002
STDCODE : AFSTD-LF-2018-00002

ວຽງຈັນ, 2018

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້
ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ

ມາດຕະຖານຟາມລ້ຽງໝູ ຂອງ ສປປ ລາວ

ລະຫັດມາດຕະຖານ : ມກປ.ລປ.2018.00002
STDCODE : AFSTD-LF-2018-00002

ອີງການສ້າງມາດຕະຖານ:

ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ

ຖະໜົນ ສຸພານຸວົງ, ບ້ານສີຖານເໜືອ, ເມືອງສີໂຄດຕະບອງ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສປປ ລາວ, ຕປນ. 6644

ເບີໂທລະສັບ: +856 21 215242-3

ເບີໂທລະສານ: +856 21 215141

ເວບໄຊທ: <http://dlf.maf.gov.la>

ວຽງຈັນ, 2018

ສາລະບານ

	ໜ້າ
ຄຳນຳ	1
1 ຈຸດປະສົງ	2
2 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້	2
3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ	2
4 ມາດຕະຖານດ້ານທີ່ຕັ້ງຟາມ	3
5 ມາດຕະຖານດ້ານພື້ນທີ່ ແລະ ການຈັດວາງຜັງຂອງຟາມ	3
6 ມາດຕະຖານດ້ານອາຄານຄອກສັດ ແລະ ໂຮງເຮືອນ	4
7 ມາດຕະຖານດ້ານອາຫານສັດ ແລະ ນ້ຳ	4
8 ການຄຸ້ມຄອງ ບໍລິຫານຟາມ	5
9 ການຄຸ້ມຄອງບຸກຄະລາກອນ	5
10 ສຸຂານາໄມໃນຟາມ	5
11 ສຸຂານາໄມຂອງຄົນງານ	6
12 ການຈັດການຂອງເສ້ຍ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ	6
13 ການຄວບຄຸມແມງໄມ້ ແລະ ສັດທີ່ເປັນພາຫະນຳເຊື້ອພະຍາດ	7
14 ການຈັດການດ້ານສຸຂະພາບສັດ	7
15 ການເຝົ້າລະວັງ ແລະ ກັນພະຍາດ	7
16 ການຈັດການດ້ານສະຫວັດດີການສັດ	8
17 ການຂົນສົ່ງ	8
18 ສາງເກັບຮັກສາ	9
19 ການບັນທຶກຂໍ້ມູນ	9

ຄຳນຳ

ມາດຕະຖານຟາມລ້ຽງໝູ ສະບັບນີ້ ແມ່ນເອກະສານ ສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດຕະວະແພດ, ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍຄວາມປອດໄພຂອງອາຫານ ໂດຍມີຈຸດປະສົງໃຫ້ເປັນຄູ່ມືປະຕິບັດ ໃຫ້ແກ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດຕະວະແພດ ໃນການຄວບຄຸມ ມາດຕະຖານການຜະລິດໝູ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ, ປອດໄພ, ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ປະກອບສ່ວນໃນການສົ່ງເສີມຍົກລະດັບ ສິນຄ້າສັດ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ສາມາດແຂ່ງຂັນດ້ານການຄ້າກັບພາກພື້ນ, ຂົງເຂດ ແລະ ສາກົນ ໃຫ້ສູງຂຶ້ນ.

ເອກະສານນີ້ ໄດ້ກວມເອົາ ບັນດາຂໍ້ກຳນົດທີ່ເປັນມາດຕະຖານ ສຳລັບການປະຕິບັດງານຟາມລ້ຽງໝູທີ່ດີ ເປັນຕົ້ນ ສະຖານທີ່ຕັ້ງຟາມ, ອົງປະກອບຂອງຟາມ, ພື້ນທີ່ ແລະ ການຈັດວາງຜັງຂອງຟາມ, ອາຄານຄອກສັດ ແລະ ໂຮງ ເຮືອນການຈັດການດ້ານອາຫານ ແລະ ນໍ້າ, ການຄຸ້ມຄອງ ບໍລິຫານຟາມ, ດ້ານສຸຂາະໄມໃນຟາມ, ການຈັດການຂອງ ເສ້ຍ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ການຈັດການດ້ານສຸຂະພາບສັດ, ການຈັດການດ້ານສະຫວັດດີການສັດ, ການຂົນສົ່ງ ແລະ ເກັບຮັກສາ ແລະ ການບັນທຶກຂໍ້ມູນ.

ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ຂໍແຈ້ງວ່າ ມາດຕະຖານເຕັກນິກສະບັບນີ້ ແມ່ນສ້າງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານທີ່ໄດ້ຜ່ານ ການປຶກສາຫາລືຢ່າງກວ້າງຂວາງຈາກຜູ້ຊ່ຽວຊານ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານຂອງອາຊຽນ ແລະ ຄຳແນະນຳຂອງ ອົງການສຸຂະພາບສັດສາກົນແລ້ວ ແລະ ຫວັງວ່າຈະໃຫ້ກາຍເປັນມາດຕະຖານດຽວ ສຳລັບການກວດກາ ແລະ ຍັງຍືນ ຟາມລ້ຽງໝູ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ຢ່າງເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ແມ່ນອອກປ່ຽນແທນມາດຕະຖານເລກທີ 1165/ກລປ, ລົງວັນທີ 14 ມິຖຸນາ 2017.

ອອກທີ່:   ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ: 17 JUL 2018
ອອກໂດຍ: ຫົວໜ້າກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ

ສິມພັນ ຈັນເພັງໄຊ

1. ຈຸດປະສົງ

ມາດຕະຖານຟາມລ້ຽງໝູ ສະບັບນີ້ ມີຈຸດປະສົງດັ່ງນີ້:

ເພື່ອຍົກສູງປະລິມານ ຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນຊີ້ນໝູ ໃຫ້ມີ ຄວາມປອດໄພຕໍ່ຜູ້ບໍລິໂພກຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ເປັນສິນຄ້າ ສົ່ງອອກສູ່ຕະຫຼາດພາຍນອກ;

ເພື່ອຍົກສູງມາດຕະການປ້ອງກັນພະຍາດສັດ ບໍ່ໃຫ້ຕິດຕໍ່ສູ່ຄົນ ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ພະຍາດຄົນ ປົນເປື້ອນໃສ່ ຜະລິດຕະພັນໝູ;

ເພື່ອຍົກສູງ ສະຕິ ໃນການປະຕິບັດຫຼັກການສະຫວັດດີການສັດ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ ຂອງຟາມລ້ຽງໝູໃຫ້ສູງຂຶ້ນ;

ເພື່ອສ້າງໃຫ້ມີມາດຕະຖານການລ້ຽງໝູ ທີ່ເປັນເອກະພາບ ແນໃສ່ຍົກສູງ ຍົກມາດຕະຖານຟາມລ້ຽງສັດ ໃຫ້ ເປັນສາກົນເທື່ອລະກ້າວ.

2. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ມາດຕະຖານຟາມລ້ຽງໝູນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ຜູ້ລ້ຽງໝູເພື່ອເປັນການຄ້າ ໃນນີ້ລວມເອົາ ຟາມລ້ຽງໝູພໍ່-ແມ່ພັນ, ຟາມລ້ຽງໝູລຸ້ນ ແລະ ຟາມລ້ຽງໝູຊີ້ນ.

3. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ໃຊ້ໃນມາດຕະຖານນີ້ມີຄວາມໝາຍດັ່ງນີ້:

- 1) ໝູ ໝາຍເຖິງ ສັດໃນວົງຕະກຸນ Suidae ທີ່ມີຊື່ວິທະຍາສາດວ່າ Sus domesticus;
- 2) ຟາມລ້ຽງໝູ ໝາຍເຖິງສະຖານທີ່ ປະກອບການລ້ຽງໝູ ຊຶ່ງລວມເອົາ ໂຮງເຮືອນ, ສາງເກັບ ແລະ ປະສົມ ອາຫານ, ພື້ນທີ່ທຳລາຍຊາກ, ພື້ນທີ່ບຳບັດນ້ຳເສັຍ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ລວມເຖິງສິ່ງປຸກສ້າງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- 3) ໂຮງເຮືອນ ໝາຍເຖິງ ອາຄານ ຫຼື ສິ່ງປຸກສ້າງທີ່ມີຫຼັງຄາ ໂດຍຢູ່ພາຍໃນໂຮງເຮືອນ ແມ່ນມີການແບ່ງຂັ້ນເປັນ ຄອກສຳລັບໃຊ້ລ້ຽງໝູ;
- 5) ໂຮງເຮືອນປິດ ໝາຍເຖິງໂຮງເຮືອນທີ່ ມີແອັມດ້ວຍຝາ ທີ່ສາມາດຄວບຄຸມ ສະພາບແວດລ້ອມ ໄດ້ແກ່ ອຸນຫະພູມ, ຄວາມຊຸ່ມ, ການລະບາຍອາກາດ ແລະ ແສງສະຫວ່າງໃຫ້ເໝາະສົມຕໍ່ການລ້ຽງໝູ;
- 6) ສັດທີ່ເປັນພາຫະ ໝາຍເຖິງສັດທີ່ສາມາດນຳເຊື້ອພະຍາດເຂົ້າມາສູ່ໝູໃນຟາມໄດ້;
- 7) ສະຖານະດ້ານສຸຂະພາບສັດ ໝາຍເຖິງ ສະພາບ ຂອງການເກີດການລະບາດຂອງພະຍາດໝູ ຢູ່ພາຍ ໃນປະເທດ ຫຼື ເຂດພື້ນທີ່ ທີ່ເປັນທີ່ຕັ້ງຂອງຟາມລ້ຽງໝູ;
- 8) ກໍລະນີເປັນພະຍາດ ໝາຍເຖິງ ໝູໂຕໃດໂຕໜຶ່ງ ທີ່ເຈັບປ່ວຍ ຫຼື ຕາຍຍ້ອນຕິດເຊື້ອພະຍາດ ຫຼື ຕິດພະຍາດ ກາຝາກ;
- 9) ອົງການຄຸ້ມຄອງ ໝາຍເຖິງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດຕະວະແພດຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນທີ່ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມາດຕາການດ້ານສຸຂະພາບສັດ;
- 10) ການຂ້າເຊື້ອ ໝາຍເຖິງ ກຳມະວິທີ ທາງວັດຖຸ ແລະ ເຄມີ ທີ່ໃຊ້ຫຼັງຈາກການລ້າງ-ທຳຄວາມສະອາດ ເພື່ອ ກຳຈັດເຊື້ອພະຍາດ ຫຼື ແມ່ກາຝາກ;
- 11) ສານຕ້ອງຫ້າມ ໝາຍເຖິງຢາ ຄລໍຣາມເຟນິໂຄນ, ນີໂຕຣຟູຣານ, ເບຕາອາໂກນິສ, ຮໍໂມນ ຫຼື ສານອື່ນໆ ທີ່ ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ;

12) ການກັກກັນໝາຍເຖິງບັນດາມາດຕະການຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການນໍາເຂົ້າ ແລະ ກັກຂັງສັດ ທີ່ໃຊ້ໃນດ້ານກວດກາສັດ ລວມທັງ ການຄວບຄຸມ ການເຄື່ອນຍ້າຍເຂົ້າ, ນໍາອອກຈາກດ່ານ ແລະ ກິດຈະກຳຕ່າງໆ ທີ່ໃຊ້ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າສັດ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນສັດ ທີ່ຈະນໍາມາຜ່ານດ່ານນັ້ນ ປອດພະຍາດ ຫຼື ປອດໄພ;

13) ການຕິດຕາມໝາຍເຖິງ ກິດຈະກຳ ສ້າງຂຶ້ນ ທີ່ມີແບບແຜນ ເພື່ອໃຊ້ໃນການສືບສວນຫາສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງພະຍາດສັດໃນກຸ່ມປະຊາກອນສັດ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມໃດໜຶ່ງ;

14) ການເຝົ້າລະວັງ ໝາຍເຖິງ ການສຶກສາສໍາຫຼວດໂດຍວິທີທາງວິທະຍາສາດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເພື່ອຄົ້ນຫາ ການເກີດພະຍາດໃນກຸ່ມປະຊາກອນສັດ ໃນໄລຍະປະຈຸບັນ, ອະດີດຜ່ານມາ ແລະ ຄາດຄະເນໃນອະນາຄົດ ທັງນີ້ກໍເພື່ອໃຊ້ເປັນຂໍ້ມູນໃນການກຳນົດວິທີ ແລະ ມາດຕະການ ຄວບຄຸມ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ທ່ວງທັນກັບສະພາບການ. ການເຝົ້າລະວັງນີ້ແມ່ນລວມເຖິງການວິໄຈພະຍາດສັດດ້ວຍວິທີການຕ່າງໆດ້ວຍ.

15) ການຂົນສົ່ງສັດ ໝາຍເຖິງ ວິທີການ ເຄື່ອນຍ້າຍສັດ ທີ່ເໝາະສົມ ດ້ວຍທາງບົກ, ທາງນໍ້າ ແລະ ອາກາດເພື່ອຮັບປະກັນ ທາງດ້ານປະລິມານ, ຄຸນນະພາບ, ສຸຂະພາບ ແລະ ມີສະຫວັດດີພາບທີ່ດີຕໍ່ສັດ;

16) ຊຸດປ້ອງກັນຕົວ ໝາຍເຖິງ ຊຸດເຄື່ອງນຸ່ງ ລວມມີ: ເສື້ອ, ໂສ້ງ, ຜ້າອັດປາກ-ດັງ, ຊີບມື, ເກີບ, ແວ່ນຕາ, ໝວກ ທີ່ໄດ້ອອກແບບສະເພາະສໍາລັບໃສ່ເພື່ອປ້ອງກັນຕົວຂອງຜູ້ໃຊ້ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂ ທີ່ອາດມີການປົນເປື້ອນກັບພະຍາດ ແລະ ສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ;

17) ເຈົ້າຂອງຟາມ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການລ້ຽງສັດ;

18) ບຸກຄະລາກອນ ໝາຍເຖິງ ຄົນງານ ທີ່ວ່າຈ້າງໂດຍເຈົ້າຂອງຟາມ ໃຫ້ເຮັດວຽກເຕັມ ຫຼື ບໍ່ເຕັມເວລາ ຫຼື ຕາມສັນຍາທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ.

4. ມາດຕະຖານດ້ານທີ່ຕັ້ງຟາມ

4.1. ເປັນສະຖານທີ່ ທີ່ໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ຈະບໍ່ກໍ່ມົນລະພິດ ແລະ ສ້າງສຽງ-ກິ່ນລົບກວນໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນ ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ;

4.2. ຄວນຈະຕັ້ງຢູ່ໃນເຂດທີ່ບໍ່ມີຟາມລ້ຽງສັດໜ້າແໜ້ນ, ໂດຍຕ້ອງໃຫ້ຢູ່ໄກຈາກໂຮງຂ້າສັດ ຫຼື ຕະຫຼາດຄ້າຂາຍສັດຢ່າງໜ້ອຍ 5 ກລມ.

4.3. ຕັ້ງຢູ່ໃນເຂດທີ່ຫ່າງຈາກ ສະຖານທີ່ເຕົ້າໂຮມສັດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໝູ ເປັນຈໍານວນຫຼາຍ ເປັນຕົ້ນຕະຫຼາດຂາຍສັດເປັນ, ໂຮງຂ້າສັດ ຊຶ່ງອາດເກີດຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະມີການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດເຂົ້າມາສູ່ຟາມໄດ້;

4.4. ເປັນສະຖານທີ່ ທີ່ເໝາະສົມ ສໍາລັບການລ້ຽງໝູ ມີພື້ນທີ່ໂລ່ງ ແລະ ບໍ່ມີນໍ້າຖ້ວມ;

4.5. ມີແຫຼ່ງນໍ້າສະອາດ ແລະ ເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມສະດວກ;

4.6. ບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການປົນເປື້ອນ ຈາກວັດຖຸ, ເຄມີ ແລະ ສານຊີວະພາບ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ;

4.7. ຖ້າມີໂຮງຂ້າສັດຢູ່ກັບຟາມ ຄວນຕັ້ງຫ່າງຈາກຄອກລ້ຽງສັດປະມານ 100 ແມັດ;

4.8. ຕ້ອງມີເສັ້ນທາງ, ໄຟຟ້າ, ແຫຼ່ງນໍ້າສະອາດ, ມີລະບົບລະບາຍນໍ້າເສັຍ ທີ່ສະດວກ.

5. ມາດຕະຖານດ້ານພື້ນທີ່ ແລະ ການຈັດວາງຜັງຂອງຟາມ

5.1. ພື້ນທີ່ຕ້ອງພຽງພໍ ສໍາລັບການຈັດວາງ ສິ່ງປຸກສ້າງ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ທີ່ ເໝາະສົມສໍາລັບການລ້ຽງໝູ ແລະ ມີພື້ນທີ່ກໍ່ສ້າງລະບົບຄວບຄຸມດ້ານມົນລະພິດທີ່ບໍ່ໃຫ້ກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຄົນ ແລະ ໝູ;

5.2. ການຈັດວາງເສັ້ນທາງເຂົ້າ ຫຼື ທາງເຊື່ອມຕໍ່ລະບົບຕ່າງໆ ຢູ່ພາຍໃນຟາມ ໃຫ້ເປັນລະບົບທາງດຽວ ແລະ ມີມາດຕະການປ້ອງກັນຢ່າງຄົບຊຸດ;

5.3. ຕ້ອງມີຮົ່ວກັ້ນອ້ອມຮອບທີ່ຖາວອນ ຫຼື ມີເງື່ອນໄຂທີ່ສາມາດແຍກປ່ຽວໂດຍພື້ນທີ່ທາງທຳມະຊາດ ທີ່ສາມາດຄວບຄຸມການ ເຂົ້າ-ອອກ ຂອງຄົນ ແລະ ສັດຈາກພາຍນອກ;

5.4. ຢູ່ພາຍໃນຟາມຄວນມີການ ຂຶ້ນຂອບເຂດກັນຢ່າງຊັດເຈນ ແລະ ເປັນສັດສ່ວນ ເຊັ່ນ: ພື້ນທີ່ລ້ຽງສັດ, ສາງເກັບອາຫານສັດ, ພື້ນທີ່ສຳລັບປັ່ນປົວສັດ, ພື້ນທີ່ທຳລາຍຊາກສັດ, ພື້ນທີ່ບຳບັດສິ່ງເສດເຫຼືອ ແລະ ພື້ນທີ່ຈຳໜ່າຍ;

5.5. ຕ້ອງອອກແບບໃຫ້ມີສະຖານທີ່ຕ້ອນຮັບແຂກ, ບ່ອນຈອດລົດ ໂດຍຕ້ອງແຍກອອກຈາກຄອກຜະລິດ ຫຼື ເຂດອື່ນ ໂດຍມີຮົ່ວກັ້ນ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ແຂກຄົນ ຫຼື ພາຫະນະຈາກພາຍນອກລ່ວງລ້ຳເຂົ້າໄປເຂດທີ່ບໍ່ໄດ້ຜ່ານລະບົບປ້ອງກັນ;

5.6. ການອອກແບບໂຮງເຮືອນຈະຕ້ອງເໝາະສົມ ແລະ ຖືກຕາມຫຼັກການ ໂດຍຈະຕ້ອງຮັບປະກັນ ເຮັດໃຫ້ສັດ ແລະ ຜູ້ລ້ຽງມີຄວາມສະດວກສະບາຍ ແລະ ສາມາດອະນາໄມຢ່າງມີປະສິດທິພາບໄດ້ງ່າຍ;

5.7. ມີບ່ອນເກັບຮັກສາອາຫານ, ສານເຄມີ, ຢາ ແລະ ອຸປະກອນອື່ນໆຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ພຽງພໍ;

5.8. ມີລະບົບທຳລາຍຂອງເສັຍທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ;

5.9. ມີບ່ອນເອົາສັດຂຶ້ນ-ລົງພາຫານະ ທີ່ເໝາະສົມ;

5.10. ມີບ່ອນຂ້າເຊື້ອພາຫະນະ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ໂດຍສະເພາະຕາມຈຸດ ເຂົ້າ-ອອກ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການນຳເຊື້ອເຂົ້າສູ່ ຟາມ ຫຼື ຄອກຜະລິດ;

5.11. ມີບ່ອນປ່ຽນຖ່າຍເຄື່ອງນຸ່ງ ແລະ ມີເຄື່ອງ ປ້ອງກັນ ສຳລັບກຳມະກອນທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນຄອກຜະລິດ. ເຄື່ອງນຸ່ງດັ່ງກ່າວຄວນກຽມໄວ້ຕໍ່ໜ້າທາງເຂົ້າຢູ່ສະເໝີ ແລະ ຕ້ອງມີອ່າງລ້າງມື ແລະ ອ່າງຂ້າເຊື້ອພື້ນເກັບ;

5.12. ຟາມໝູ່ພໍ່ແມ່ພັນຕ້ອງມີຄອກກຽມຂາຍລູກໝູ;

5.13. ຟາມຕ້ອງມີລະບົບຄວບຄຸມ ແມງໄມ້ ແລະ ສັດ ທີ່ອາດເປັນພາຫະນຳເຊື້ອພະຍາດ.

6. ມາດຕະຖານດ້ານອາຄານຄອກສັດ ແລະ ໂຮງເຮືອນ

6.1. ໂຄງສ້າງໂຮງເຮືອນຕ້ອງແຂງແຮງ ຖືກສຸຂານາໄມ ມີການລະບາຍອາກາດທີ່ດີ ງ່າຍຕໍ່ການທຳຄວາມສະອາດ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາ;

6.2. ການແບ່ງພື້ນທີ່ຄອກ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມພາຍໃນ ຕ້ອງໃຫ້ເໝາະສົມກັບ ພັນໝູ, ຂະໜາດ ແລະ ອາຍຸຂອງໝູແຕ່ລະໄລຍະ;

6.3. ກໍລະນີໂຮງເຮືອນປິດ ຕ້ອງມີ ມາດຕະການຮອງຮັບສຳລັບກໍລະນີໄຟຟ້າຂັດຂ້ອງ ຫຼື ເກີດມີເຄື່ອງຈັກໃດໜຶ່ງເຮັດວຽກຜິດປົກກະຕິ.

7. ມາດຕະຖານດ້ານອາຫານສັດ ແລະ ນໍ້າ

7.1. ອາຫານທີ່ໃຊ້ລ້ຽງໝູ ຕ້ອງມີຄຸນນະພາບ ແລະ ໄດ້ມາດຕະຖານຕ່ຳສຸດ ຕາມທີ່ທາງການກຳນົດ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ມີການກວດກາຄຸນນະພາບເປັນແຕ່ລະໄລຍະ. ອາຫານສຳເລັດຮູບ ຫຼື ສ່ວນປະກອບທີ່ໃຊ້ເປັນອາຫານໝູ ຈະຕ້ອງນຳເອົາມາຈາກແຫຼ່ງທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້. ອາຫານກໍ່ຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ປົນເປື້ອນດ້ວຍເຊື້ອພະຍາດ, ສານພິດ ຫຼື ເຄມີຕ່າງໆ ທີ່ເກີນກວ່າປະລິມານທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງກຳນົດ;

7.2. ຕ້ອງບໍ່ມີຢາ ຫຼື ສານຕ້ອງຫ້າມ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບຂອງທາງການ ປະສົມຢູ່ໃນອາຫານສັດ;

7.3. ກໍລະນີ ມີການປະສົມຢາໃສ່ອາຫານໝູ ຕ້ອງໃຫ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມດູແລຂອງສັດຕະວະແພດຄຸມຟາມ ແລະ ຕ້ອງແຍກສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາອາຫານສັດທີ່ປະສົມຢານັ້ນ ອອກຈາກສາງເກັບອາຫານສັດທົ່ວໄປ ແລະ ໃຫ້ຂຽນສະລາກ ໝາຍກຳກັບໄວ້ໃຫ້ຊັດເຈນ;

7.4. ການເກັບຮັກສາອາຫານສັດ ຕ້ອງເກັບໄວ້ໃນສະຖານທີ່ ທີ່ສາມາດປ້ອງກັນການປົນເປື້ອນ ແລະ ຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດການເສື່ອມຄຸນນະພາບ;

7.5. ຕ້ອງບໍ່ໃຊ້ອາຫານບຸດເນົ່າ ຫຼື ເສດເຫຼືອຈາກການລ້າງຖ້ວຍຊາມຂອງອາຫານຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຜ່ານການບຳບັດແລ້ວ ມາເປັນອາຫານໝູ;

7.6. ຕ້ອງມີຮາງອາຫານເໝາະສົມກັບຂະໜາດ, ຈຳນວນ ແລະ ອາຍຸ ຂອງໝູ ໂດຍຕ້ອງຈັດວາງໄວ້ໃນຕຳແໜ່ງທີ່ໝູທຸກໂຕສາມາດກິນອາຫານໄດ້;

7.7. ແຫຼ່ງນໍ້າກິນມາໃຊ້ໃນຟາມລ້ຽງໝູ ຕ້ອງ ມາຈາກແຫຼ່ງ ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງ ປົນເປື້ອນຈາກສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ;

7.8. ນໍ້າທີ່ໃຊ້ໃຫ້ໝູກິນຕ້ອງສະອາດ, ປອດໄພ ແລະ ມີປະລິມານພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງໝູ ຕະຫລອດເວລາ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ໝູໄດ້ກິນຢ່າງທົ່ວເຖິງ.

8. ການຄຸ້ມຄອງ ບໍລິຫານຟາມ

ຟາມຕ້ອງມີຄຸ້ມຄອງການຈັດການຟາມທີ່ສະແດງລາຍລະອຽດການປະຕິບັດງານ ທີ່ສຳຄັນຂອງຟາມເຊັ່ນ: ການອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຟາມ, ການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງຟາມ, ການຈັດການລະບົບການຜະລິດ, ມາດຕະຖານດ້ານການໃຫ້ນໍ້າ ແລະ ອາຫານ, ການຈັດການດ້ານສຸຂະພາບສັດ, ການຕະຫລາດ, ການສະຫວັດດີການສັດ, ການຄວບຄຸມດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມລວມທັງ ມາດຕະຖານການປະຕິບັດງານຟາມລ້ຽງສັດທີ່ດີ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະກອບການ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຟາມຕ່າງໆ.

9. ການຄຸ້ມຄອງບຸກຄະລາກອນ

9.1. ມີຈຳນວນບຸກຄະລາກອນ ຢ່າງພຽງພໍ ເໝາະສົມກັບຈຳນວນໝູທີ່ລ້ຽງ ແລະ ມີການຈັດແບ່ງໜ້າທີ່-ຄວາມຮັບຜິດຊອບກັນຢ່າງຊັດເຈນ;

9.2. ມີນັກວິຊາການ ທີ່ມີປະສົບການ ແລະ ຕ້ອງເປັນຜູ້ທ້າວຫັນປະສານງານກັບ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງໃກ້ສືດ ແລະ/ຫຼື ມີສັດຕະວະແພດ ທີ່ມີໃບຢັ້ງຢືນໃຫ້ຄຸມຟາມ;

9.3. ບຸກຄະລາກອນທັງໝົດຂອງຟາມ ຕ້ອງມີສຸຂະພາບສົມບູນແຂງແຮງ ແລະ ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ ແນະນຳກ່ຽວກັບການລ້ຽງໝູ ຫຼື ການປະຕິບັດງານທີ່ດີຢູ່ພາຍໃນຟາມກ່ອນການເຂົ້າຮ່ວມເຮັດວຽກຕົວຈິງ;

9.4. ຟາມຈະຕ້ອງສ້າງແຜນຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ, ກຳມະກອນ ກ່ຽວກັບການຜະລິດ ແລະ ການປ້ອງກັນພະຍາດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເປັນປະຈຳ.

10. ສຸຂານາໄມໃນຟາມ

10.1. ມີເຄື່ອງມື ອຸປະກອນທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຮັກສາສະພາບໃຫ້ສະອາດ ພ້ອມທີ່ຈະນຳໃຊ້ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ;

10.2. ມີຕາຕະລາງ ລ້າງ ແລະ ອະນາໄມຄອກ ທີ່ຊັດເຈນ;

10.3. ໂຮງເຮືອນ, ຄອກໝູ ແລະ ອຸປະກອນ ຮັບໃຊ້ຕ້ອງສະອາດ ແລະ ມີການບໍາລຸງຮັກສາໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບດີ ພ້ອມທີ່ຈະໃຊ້ງານໄດ້ຢ່າງປອດໄພຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງໝູ ແລະ ຜູ້ລ້ຽງ;

10.4. ມີການເກັບ ກວດ, ທຳຄວາມສະອາດ ແລະ ຂ້າເຊື້ອຄອກໝູຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີສິ່ງເສດເຫຼືອເປີເປື້ອນຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຢູ່ອ້ອມຮອບຄອກສັດ;

10.5. ພາຍຫຼັງທີ່ມີການຍ້າຍໝູອອກຈາກຄອກແຕ່ລະຊຸດ ຕ້ອງລ້າງ, ຂ້າເຊື້ອ, ພັກຄອກ ແລ້ວຈຶ່ງນຳເອົາໝູ ຊຸດໃໝ່ ເຂົ້າມາລ້ຽງ;

10.6. ຕ້ອງນຳໃຊ້ ສານສະລ້າງ ແລະ ຢາຂ້າເຊື້ອ ປະເພດ ທີ່ໄດ້ມີການຮັບຮອງຄວາມປອດໄພ ຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບລາຍການທີ່ອົງການກົດລະຫັດ ອາຫານ ສາກົນແນະນຳ.

11. ສຸຂານາໄມຂອງຄົນງານ

11.1. ຄົນງານຕ້ອງນຸ່ງເຄື່ອງປ້ອງກັນຕົນເອງ ໃສ່ເກີບໂບກ, ມີຜ້າອັດປາກ ແລະ ດັງທີ່ເໝາະສົມ;

11.2. ຄົນງານ ຕ້ອງເຮັດວຽກບໍ່ປົນເປກັນ ທີ່ອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດການປົນເປື້ອນຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ໂດຍຕ້ອງເຂົ້າໄປເຮັດວຽກໃນເຂດສະອາດກ່ອນ ແລ້ວ ຈຶ່ງເຂົ້າໄປເຮັດໃນເຂດເປື້ອນ. ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າໄປເຂດເປື້ອນກ່ອນເຂົ້າໄປເຮັດວຽກຢູ່ໃນເຂດສະອາດໂດຍເດັດຂາດ;

11.3. ຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ສ້າງເງື່ອນໄຂ ທີ່ອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດການປົນເປື້ອນ ຫຼື ເກີດອັນຕະລາຍ ໃນເຂດຜະລິດ;

11.4. ມີລະບົບຕິດຕາມ ແລະ ຄວບຄຸມຄວາມສະອາດຂອງຄົນງານ ທີ່ຈະເຂົ້າມາໃນຟາມ.

12. ການຈັດການຂອງເສັຍ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

12.1. ຕ້ອງມີບ່ອນສຳລັບເກັບກັກອາຈົມ, ສິ່ງເສດເຫຼືອ ແລະ ກຳຈັດຢ່າງເໝາະສົມ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;

12.2. ຕ້ອງມີການບຳບັດນ້ຳເສັຍໃຫ້ໄດ້ຕາມມາດຕະຖານທີ່ທາງການກຳນົດ ກ່ອນປ່ອຍນ້ຳເສັຍຂອງຟາມລົງສູ່ແຫຼ່ງນ້ຳທຳມະຊາດ;

12.3. ຕ້ອງຮັກສາພື້ນທີ່ອ້ອມຮອບໂຮງເຮືອນໃຫ້ສະອາດ, ຕັດຫຍ້າໃຫ້ກ້ຽງ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ສັດທີ່ເປັນພາຫະນຳເຊື້ອມາອາໄສ ຫລືບຊ່ອນຢູ່;

12.4. ມີລະບົບເກັບ, ກຳຈັດ ອາຈົມ, ສິ່ງເສດເຫຼືອ ແລະ ຂີ້ເຫຍື້ອ ທີ່ຮັບປະກັນ;

12.5. ມີວິທີການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ຕິດເຊື້ອພະຍາດ ຫຼື ສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍສະເພາະ;

12.6. ຕ້ອງມີຄຳແນະນຳ ເຖິງວິທີການ ແລະ ຂັ້ນຕອນການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອ;

12.7. ມີການຕິດຕາມກວດກາ ຫ້ອງສຸຂາ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ຮົ່ວ ຫຼື ເຕັມລື້ນອອກມາຂ້າງນອກ;

12.8. ມີການຕິດຕາມ ແລະ ຈັດການກັບອ່າງເກັບກັກນ້ຳເສັຍ ໂດຍ ບໍ່ໃຫ້ລື້ນອອກ ກ່ອນມີການບຳບັດ;

12.9. ມີລະບົບບຳບັດນ້ຳເສັຍ ທີ່ຢູ່ໃນສະພາບດີ ໂດຍໃຫ້ສາມາດບຳບັດໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ນ້ຳເສັຍກ່ອນປ່ອຍອອກຈາກຟາມຕ້ອງ ເປັນໄປຕາມມາດຕະຖານທີ່ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມກຳນົດ;

12.10. ສິ່ງເສດເຫຼືອຕ່າງໆທີ່ຈະນຳອອກໄປສູ່ສະພາບແວດລ້ອມຕ້ອງໃຫ້ມີສະພາບ BOD (Biochemical Oxygen Demand) ບໍ່ໃຫ້ເກີນ 50 ppm.

13. ການຄວບຄຸມແມງໄມ້ ແລະ ສັດທີ່ເປັນພາຫະນໍາເຊື້ອພະຍາດ

13.1. ຟາມຕ້ອງ ຮັກສາໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ດີ ທີ່ສາມາດປົກປ້ອງບໍ່ໃຫ້ ງູ, ໝູ ແລະ ນົກເຂົ້າມາປະປົນກັບຝຸງໝູ ແລະ ກິນອາຫານຂອງຟາມ;

13.2. ມີລະບົບຄວບຄຸມ ຫຼື ກໍາຈັດ ແມງໄມ້ດູດເລືອດ, ແມງວັນ ແລະ ໝູ ທີ່ຈະເຂົ້າມາລົບກວນຢູ່ພາຍໃນ ຟາມ;

13.3. ການນໍາໃຊ້ຢາຂ້າແມງໄມ້ ຫຼື ສານໝູ ຕ້ອງ ນໍາໃຊ້ສານທີ່ທາງການຮັບຮອງ ແລະ ຕ້ອງນໍາໃຊ້ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມການແນະນໍາຂອງຜູ້ຜະລິດ.

14. ການຈັດການດ້ານສຸຂະພາບສັດ

14.1. ຕ້ອງມີການດູແລດ້ານສຸຂະພາບສັດໂດຍສັດຕະວະແພດ;

14.2. ຟາມຈະຕ້ອງມີລະບົບກັກກັນສໍາລັບໝູນໍາເຂົ້າທົດແທນ ທີ່ສາມາດກັກໝູໄດ້ຢ່າງນ້ອຍ 4 ອາທິດ ແລະ ໃນລະຫວ່າງທີ່ມີການກັກກັນ ຕ້ອງມີການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ເກັບຕົວຢ່າງ;

14.3. ໝູທີ່ຈະນໍາເຂົ້າມາລ້ຽງທົດແທນ ຈະຕ້ອງນໍາມາຈາກຟາມທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານທີ່ທາງການຮັບຮອງ ແລະ ໄດ້ຜ່ານການກວດກາສຸຂະພາບຈາກສັດຕະວະແພດຂອງຟາມທີ່ສິ່ງໝູອອກ;

14.4. ກ່ອນນໍາເຂົ້າລ້ຽງ ຕ້ອງມີການແຍກກັກກັນເພື່ອຕິດຕາມກວດກາສຸຂະພາບ ແລະ ສັກຢາກັນພະຍາດ ຢູ່ ຄອກກັນກັນທີ່ແຍກຈາກຄອກຜະລິດໃນໄລຍະໃດໜຶ່ງ;

14.5. ໝູທຸກຊຸດທີ່ນໍາມາໃໝ່ ຕ້ອງມີການເຮັດນໍ້າເບີ້ ຂຶ້ນທະບຽນ ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ກຸ່ມໝູທີ່ນໍາເຂົ້າມາໃໝ່;

14.6. ໃນກໍລະນີພົບ ຫຼື ສົງໄສ ໝູມີອາການຜິດປົກກະຕິຕ້ອງ ເກັບຕົວຢ່າງສິ່ງໄປວິໄຈຢູ່ຫ້ອງວິໄຈທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້, ໃນກໍລະນີການລ້ຽງໝູຊິ້ນ ເປັນຊຸດ, ຄອກໝູແຕ່ລະຄອກຕ້ອງປະຕິບັດຫຼັກການເຂົ້າໝົດ ອອກໝົດ (All in All out).

15. ການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດສັດ

15.1. ມີລະບົບການຄວບຄຸມພະຍາດ ທີ່ອາດຕິດມາກັບພາຫະນະ, ອຸປະກອນ ແລະ ບຸກຄົນເຂົ້າ-ອອກຟາມ, ເຂົ້າ-ອອກຄອກ ແລະ ມີການບັນທຶກຕິດຕາມຢ່າງເຂັ້ມງວດ;

15.2. ມີການເຝົ້າລະວັງ ພະຍາດ Food and Mouth disease, Swine Vesicular disease, Classical swine fever, African Swine Fever, Brucellosis, Trichinellosis, Tuberculosis, Salmonella Typhimurium, Leptospirosis, Swine erysipelas, Swine influenza, Porcine Parvovirus infection, Toxoplasmosis, Staphilococcus suis type 2 infection, Meloidosis, Nipah virus infection, Anthrax, Cysticercosis;

15.3. ມີແຜນການສັກຢາກັນພະຍາດ, ຂ້າແມ່ກຳພາກພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

15.4. ມີການຈັດການດ້ານຄວາມສະອາດ ພາຍໃນພາຍນອກຟາມບໍ່ໃຫ້ເປັນບ່ອນສະສົມຂອງເຊື້ອພະຍາດ;

15.5. ກໍລະນີເກີດພະຍາດລະບາດ ຫຼື ສົງໄສຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ແລະ ມີມາດຕະການກໍາຈັດທໍາລາຍຊາກໝູຕາຍທີ່ ຮັບປະກັນ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ;

15.6. ມີລະບົບແຍກ, ກັກຂັງ ໝູທີ່ເຈັບປ່ວຍເພື່ອປິ່ນປົວ ແລະ ການປິ່ນປົວ ຕ້ອງດໍາເນີນໂດຍສັດຕະວະແພດ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ແລະ ຫຼັກການດ້ານວິຊາການຢ່າງເຂັ້ມງວດ;

15.7. ມີລະບຽບ ການປະຕິບັດຫຼັກສຸຂະອານາໄມຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້;

- 15.8. ມີລະບົບແຈ້ງຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງ ໃນກໍລະນີທີ່ມີບັນຫາການຜະລິດຕົກຕໍ່າຜິດປົກກະຕິ ຫຼື ສິ່ງໃສ່ວ່າໝູຂອງຕົນຕິດພະຍາດ, ພ້ອມທັງເອົາໃຈໃສ່ເກັບ ແລະ ສົ່ງຕົວຢ່າງ ໄປຫາຫ້ອງວິໄຈຢ່າງທັນການ;
- 15.9. ຄອກລ້ຽງໝູ ຕ້ອງໃຊ້ລ້ຽງສະເພາະໝູເທົ່ານັ້ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ນຳເອົາສັດຊະນິດອື່ນເຂົ້າມາລ້ຽງປະປົນ;
- 15.10. ມີການປະສານງານ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືກັບຫ້ອງວິໄຈພະຍາດສັດ ໃນການເຝົ້າລະວັງ ແລະ ຕິດຕາມພະຍາດໝູໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
- 15.11. ມີການກະກຽມ ແລະ ຢາສັດຕະວະແພດ ແຮໄວ້ໃຫ້ມີພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການ, ຢາທີ່ໃຊ້ຕ້ອງເປັນຢາທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຮັບປະກັນ ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປອດໄພ;
- 15.12. ການເກັບຮັກສາຢາຕ້ອງ ເກັບໄວ້ສາງທີ່ມີອຸນຫະພູມເໝາະສົມ;
- 15.13. ຜະລິດຕະພັນການສັດຕະວະແພດທີ່ນຳໃຊ້ຕ້ອງມີລາຍລະອຽດ ຊັດເຈນເປັນຕົ້ນແມ່ນ ຊື່ທາງການຄ້າ, ໄລຍະເວລານຳໃຊ້, ວິທີນຳໃຊ້ ແລະ ຂໍ້ຄວນລະວັງອື່ນໆທີ່ອາດມີຜົນຂ້າງຄຽງຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງໝູ;
- 15.14. ການນຳໃຊ້ຢາຕ້ອງ ນຳໃຊ້ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ໂດຍຫຼີກເວັ້ນ ການກໍ່ໃຫ້ເກີດການດີ້ຢາ ຫຼື ມີສານຢາຕົກຄ້າງ ໃນຜະລິດຕະພັນໝູກ່ອນການຈຳໜ່າຍ;
- 15.15. ການນຳໃຊ້ເຂັມສັກຢາ ຕ້ອງໃຫ້ຖືກວິທີ ໂດຍຫຼີກເວັ້ນ ບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຂັມສັກຢາຖືກຝັງຢູ່ໃນຮ່າງກາຍຂອງໝູ ຫຼື ຖິ້ມເຂັມຢ່າງຊະຊາຍ.

16. ການຈັດການດ້ານສະຫວັດດີການສັດ

- 16.1. ມີການຈັດການໃຫ້ໝູມີຄວາມເປັນຢູ່ ທີ່ດີ ຕາມທຳມະຊາດຂອງມັນ ໂດຍໃຫ້ໄດ້ຮັບອາຫານທີ່ເໝາະສົມຢ່າງພຽງພໍ, ໝູຈະເລີນເຕີບໂຕຕາມມາດຕະຖານຂອງສາຍພັນ;
- 16.2. ການກັກຂັງ ຫຼື ບັນຈຸໝູຕໍ່ຄອກຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ໜາແໜ້ນເກີນກວ່າວິຊາການກຳນົດ;
- 16.3. ມີການຈັດການດູແລ ເອົາໃຈໃສ່ ຕໍ່ສັດທີ່ເຈັບປ່ວຍ ຫຼື ພິການ ຖ້າມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຂ້າສັດນັ້ນ ຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ແກ່ຍາວ ແລະ ການຂ້າກໍຕ້ອງຂ້າດ້ວຍວິທີທີ່ບໍ່ທໍລະມານສັດ;
- 16.4. ການຈັບ, ການໄລ່ຕ້ອນ ຫຼື ບັງຄັບສັດ ຕ້ອງບໍ່ເຮັດຮຸນແຮງເກີນຄວາມຈຳເປັນ;
- 16.5. ໂຮງເຮືອນປິດທີ່ມີລະບົບຄວບຄຸມແບບອັດຕະໂນມັດ ຕ້ອງມີລະບົບເຕືອນໄພ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ເຮັດໃຫ້ສັດຕາຍ ຫຼື ທໍລະມານ ໃນກໍລະນີທີ່ກະແສໄຟຟ້າມອດ.

17. ການຂົນສົ່ງ

- 17.1. ການຂົນສົ່ງໝູ ຈາກຟາມໄປເຖິງຈຸດໝາຍປາຍທາງ ຕ້ອງເຮັດແບບເກີດຄວາມກົດດັນໜ້ອຍທີ່ສຸດ ແລະ ຕ້ອງດູແລບໍ່ເຮັດໃຫ້ໝູໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ຫຼື ຕິດພະຍາດ;
- 17.2. ພາຫານະຂົນສົ່ງໝູ ຕ້ອງອອກແບບເປັນພາຫານະຂົນສົ່ງໝູໂດຍສະເພາະ;
- 17.3. ກ່ອນ ແລະ ຫຼັງການຂົນສົ່ງ ຕ້ອງ ອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອພາຫານະທຸກຄັ້ງ;
- 17.4. ຕ້ອງຂົນສົ່ງໝູ ໃນຍາມທີ່ມີອາກາດເຢັນ;
- 17.5. ຖ້າມີການຂົນສົ່ງໝູ ຕ່າງອາຍຸ ຫຼື ຕ່າງຂະໜາດ ຄວນມີການກັ້ນເປັນລອກ ຫຼື ມີກ່ອງບັນຈຸທີ່ເໝາະສົມ;
- 17.6. ການຂົນສົ່ງແຕ່ລະຄັ້ງ ຕ້ອງ ຜ່ານການກວດກາ, ມີການບັນທຶກປະຫວັດການໃຫ້ອາຫານ ແລະ ຢາ ແລະ ມີໃບຢັ້ງຢືນການກວດສຸຂະພາບ ທີ່ອອກໂດຍສັດຕະວະແພດທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ.

18 ສາງເກັບຮັກສາ

- 18.1. ຟາມຕ້ອງມີສາງເກັບຮັກສາ ວັດຖຸປະກອນທີ່ຮັບປະກັນ;
- 18.2. ສາງເກັບຮັກສາເຄື່ອງຂອງ ແລະ ວັດຖຸ ຕ່າງໆຕ້ອງຮັກສາໃຫ້ມີຄວາມສະອາດຢູ່ສະເໝີ;
- 18.3. ສາງຕ້ອງມີການລະບາຍອາກາດ;
- 18.4. ຫຼັງຄາຂອງສາງຕ້ອງບໍ່ຮົ່ວຊຶມ ຫຼື ມີຜົນສາດເຂົ້າໄດ້.

19. ການບັນທຶກຂໍ້ມູນ

19.1. ຟາມຕ້ອງມີລະບົບການທຶກຂຶ້ນຕອນທີ່ສໍາຄັນຂອງການຈັດການຟາມ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຂອດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຈະເກີດຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບສັດ ແລະ ຄົນ ເຊັ່ນ:

- ປະຫວັດພໍ່-ແມ່ພັນໝູ;
- ມື້ນໍາໝູເຂົ້າ ແລະ ມື້ນໍາອອກ;
- ຈໍານວນ;
- ສະມັດຕະພາບການຜະລິດ;
- ການຕິດເຊື້ອ, ການຕາຍ ສາເຫດ ແລະ ອື່ນໆ;
- ການນໍາໃຊ້ອາຫານ;
- ປະຫວັດການສັກຢາກັນພະຍາດ ແລະ ການປິ່ນປົວ;
- ຜົນການກວດວິໃຈພະຍາດທາງຫ້ອງທົດລອງ;
- ຟາມທີ່ເປັນມາຂອງໝູຢ່ານົມ;
- ບ່ອນສຸດທ້າຍທີ່ຊຸນ ແລະ ນໍາໝູອອກ;
- ການບັນທຶກດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ.

ການບັນທຶກເຫຼົ່ານີ້ຈະຕ້ອງເກັບຮັກສາໄວ້ຢ່າງໜ້ອຍ 2 ປີ ຫຼັງຈາກທີ່ນໍາໝູອອກຈໍາໜ່າຍແລ້ວ.

19.2. ຟາມຕ້ອງມີລະບົບການເຮັດທະບຽນພິມສັດ ຫຼື ເລກລະຫັດ ພໍ່-ແມ່ພັນໝູ, ໝູແຕ່ລະກຸ່ມ ຫຼື ແຕ່ລະລຸ້ນ ດ້ວຍວິທີການຕ່າງໆບໍ່ໃຫ້ຊໍ້າກັນເຊັ່ນ: ການຕັດໜູ, ໃຊ້ສີເຮັດກາໝາຍໃສ່ໂຕສັດ, ໜົບເບີໜູ, ກາໝາຍເອເລັກໂຕຣນິກ ທີ່ມີຂໍ້ມູນສະເພາະ ເປັນຕົ້ນ ປະເພດ, ພັນ, ເພດ, ອາຍຸ ແລະ ເລກລະຫັດສະເພາະ ແລະ ອື່ນໆ.

-----ກລປ-----